# ۳. احتمال ردع از سیره

- [illegible]؟ [illegible]

این را هم بحث کرده‌اند. اگر سیره عقلاء محرز باشد، سؤال می‌شود که آیا شارع باید آن را امضا کند ای عدم الردع کافی است؟ اگر گفتیم عدم الردع کافی است، وقتی سیره محرز شد شارع باید ردع آن را به ما اعلام کند، نه اینکه ما باید برویم و آن را بپرسیم.

- [illegible]

نه، زیرا مئونه برگردن شارع می‌افتد. او باید از سیره‌ای که در مرئی و منظرش است، نهی کند. نه اینکه ما باید از او بپرسیم که برویم یا نه.

- [illegible]؟

مثلاً از روز اول طبل می‌زند که «ربا» را بردارد. می‌گوید ربا راه و رسم بازار شما است، اما من جلوی آن می‌ایستم.

# وجه کفایت عدم الردع

وقتی عقلاء، طبق بناء خود مشی می‌کنند، به کار خودشان توجه آگاهانه ندارند، یعنی شما در کلاس می‌گویید برو بپرس؛ اما او نپرسیده انجام می‌دهد، آیا شارع باید اقدام کند و به او بگوید «نکن»؟ یعنی اگر توجه آگاهانه باشد، مربوط به عالم طلبگی و کلاس می‌باشد. اما خود عقلاء بر این سیره جلو می‌روند و این شارع است که باید بیایی و آنها را نهی کند؛ نه اینکه از راهی که با آن مانوس بوده و اصلاً احتمال نهی شارع را هم نمی‌داده -«بناء» یعنی همین دیگر- ، باید خودش برود و سؤال کند؟ نه این طور نیست؛ بلکه شارع باید از راهی که مشی طبیعی اوست، نهی کند.

بنابراین بزنگاه مطلب این است که اگر عرف توجه آگاهانه دارد که این کار را می‌کند، خود عرف می‌گوید که باید بپرسد. اما عملاً به این نحو نیست، عرف عملاً طبق همان بناء عقلاء مشی می‌کند، هر چند مولی را هم قبول داشته باشد، اما توجهی ندارد که چنین مشی دارد، یعنی این مشی برای او مستقر شده است. لذا نمی‌توان به او گفت که باید صبر کند و در این مورد سؤال بپرسد، او اصلاً توجه به این مورد ندارد؛ بلکه مولی می‌آید و او را از آن نهی می‌کند.

---

بازبینی #1
ایجاد شده 25 مارس 2025 14:30:17 توسط ... .
به روزرسانی شده 25 مارس 2025 14:31:01 توسط ... .